

Bruger et saa overordenlig ringe og forsvindende Offer, at naar vi tage Hensyn til, at det paa den ene Side gjælder om at tilvejebringe en Indtægt for Statskassen, som ikke er saa ganske ubetydelig og paa den anden Side tilvejebringer Betingelsen for at kunne affasse andre langt mere direkte og trykkende Bylder, kan man aldeles ikke være enig med de Herrer i, at denne ringe Forøgelse af Brændevinsafgiften virkelig skulde være nogen for den fattige Klasse i Forhold trykkende Byrde. Jeg vil imidlertid lade dette Spørgsmaal ligge og kun bede de Herrer overveie, at naar man bestandig her taler, som om de, der forvare den lavere Brændevinsafgift, staa som Talsmænd for den fattige Klasse, saa maa jeg dertil sige, at dertil have de intet særligt Mandat; vi staa Alle her som Talsmænd for de fattigere Klasser, fuldvommen lige saa godt vi, som ere imod den overhaandtagende Forbrug eller overhovedet den overdrebne Nydelse af Brændevin, som de, der tale for den frite Afgang dertil. Vi staa her med Overbevisning om, at vi efter vor Samvittighed lige saa fuldt forsvare de fattigere Klassers Interesser som de, der ved at give fri Afgang til Nydelsen af Brændevin sige, at de gjøre det. Jeg skal ikke oplaste nogen Tvivl om, at de Herrer, som tale imod denne forhøjede Brændevinsafgift, gjøre det i den Tro, at de forsvare de fattigere Klassers Interesser; men jeg benægter de Herrer's Ret til at oplaste den fjerneste Tvivl om, at vi, der søge at lægge saa høj en Afgift paa Brændevin som muligt, gjøre det med ligesaa stærkt Sind mod den fattige Klasse, som de handle. Efter at have udtalt, hvad jeg i denne Retning vilde bemærke, skal jeg nævne et Punkt, hvort jeg kan være enig med de Herrer. Naar de have sagt: Naar vi komme til Tolden paa Vin og Lyrusartikler, vilde I saa huske paa, hvad I her havd udtalt, saa svarer jeg dertil: Der er jeg enig med de Herrer; denne Opfordring kan jeg tiltræde. Jeg kan sige, at jeg er ikke saa enig med den høitæredede Finansministers Udtalelser idag og ved tidligere Leilighed om, at Afgiften paa Vin nødvendigvis maa staa i et vist Forhold til Afgiften paa Brændevin. Jeg tror, at Afgiften paa Vin kunne

vi, selv om Brændevinsafgiften bliver nok saa lav, vel spænde høit i Verret, og jeg tror ikke, at vi derved tilføie de bedre stillede Klasser nogen Ulykke, lige saa lidt som vi forøge Ulykkerne for de fattige Klasser ved at sætte Brændevinsafgiften høiere.

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: S. Ree, Ulstrup, Hindenburg, Chr. Nimestad, Rosd, E. Larsen, Sager, C. B. Nimestad, Schönheyder, C. B. Nyholm, Ussing, Casse, Brin, Luren og S. M. Mørk. Ddet er begjæret af de ærede Medlemmer for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Peterfen) og Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær).

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Forslaget om Afslutning forkastet med 41 Stemmer mod 30.

Forhandlingerne gjenoptoges saaledes.

Frederiksen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) sagde for, da han talte om Stattereformen, at det var ikke rigtigt her at begynde med at forhøie netop Brændevinsafgiften. Deri ligger der to Feiltagelser fra det ærede Medlems Side. For det Første er dette ikke nogen Begyndelse, thi det er ikke hermed, vi ere begyndte i Aar; det høie Thing begyndte med — rigtigt nok var det ærede Medlem ikke selv med dertil, men Thinget begyndte med at forlæste Indkomstskatten, Skatten paa de Velhavende. Her er det nu kun det andet Skridt, vi ville gjøre, og jeg maa fremhæve, at det jo her ikke væsentlig er Tale om at forhøie, men egentlig kun om at reformere Brændevinsskatten, indrette den paa en fornuftig og hensigtsmæssig Maade. Det vil man sige Ret til. — Det er underligt at se, hvorledes her under Forhandlingen visse simple Ting, som dog Alle ere enige om, næsten af sig selv løbe høit. Jeg har med Opmærksomhed fulgt en Del af de Talere,